

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีขำัญพิเศษที่ ๑๐๗๐ - ๑๑๒๐/๒๕๖๒ (เลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม)

เรื่อง นายจ้างประกอบกิจการผลิตผ้าเบรกรถยนต์ ได้เลิกจ้างลูกจ้างเนื่องจาก ขายกิจการในส่วนธุรกิจ Foundation Brake ทั้งหมดให้บริษัทอื่นตามเงื่อนไขของการซื้อขาย แม้ผู้ซื้อกิจการให้สิทธิพิเศษพนักงานที่ถูกเลิกจ้างสมัครทำงานได้โดยไม่ต้องทดลองงาน และสิทธิอื่นๆ ก็ตาม แต่นายจ้างมิได้ประสบปัญหาด้านภาวะเศรษฐกิจแต่อย่างใด มูลเหตุแห่งการเลิกจ้างที่แท้จริงมาจากนโยบายบริษัทแม่ในประเทศญี่ปุ่น อันเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของตนเองฝ่ายเดียว จึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม

คดีนี้โจทก์ทั้ง ๕๐ คน ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการผลิตผ้าเบรกรถยนต์ เพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัทประกอบรถยนต์ทั่วไป มีจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ต่อมาจำเลยที่ ๑ เลิกจ้างโจทก์ทั้งห้าสิบโดยอ้างว่าได้ขายกิจการในส่วนธุรกิจ Foundation Brake ที่โจทก์กับพวกทำอยู่ให้กับผู้ซื้อกิจการใหม่ เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม จึงขอบังคับให้จำเลยทั้งสอง จ่ายค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม เงินช่วยเหลือ สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า เป็นเงินจำนวน ๒๔๙,๒๑๑,๒๗๕.๕๙ บาท ให้แก่โจทก์กับพวกพร้อมดอกเบี้ย สำหรับโจทก์ที่ ๔๒ เคยประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานให้จำเลยที่ ๑ เป็นเหตุให้ประสิทธิภาพการทำงานของร่างกาย ต่ำกว่าคนปกติอย่างถาวรไม่สามารถทำงานหนักได้ จึงขอเรียกค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑,๗๒๒,๘๒๕ บาท ค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ๑,๔๕๒,๘๒๔ บาท เงินช่วยเหลือพิเศษ ๖๐๕,๓๖๐ บาท สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ๖๐,๕๓๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย

จำเลยให้การว่าจำเลยที่ ๑ ขายกิจการในส่วนธุรกิจ Foundation Brake ทั้งหมด ให้แก่บุคคลภายนอก ตามเงื่อนไขการซื้อขายจำเลยที่ ๑ จะต้องบอกเลิกสัญญาจ้างทุกคนรวมทั้งโจทก์ กับพวกก่อนโดยพนักงานได้รับค่าชดเชยและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย และผู้ซื้อกิจการ ให้สิทธิพิเศษแก่พนักงานที่ถูกเลิกจ้างว่าหากพนักงานสมัครไปทำงานกับผู้ซื้อกิจการใหม่ จะรับเป็นพนักงานโดยไม่ต้องผ่านทดลองงานและจะนับอายุการทำงานต่อเนื่องเฉพาะส่วนที่ ได้รับสิทธิวันหยุดพักผ่อนประจำปีและสิทธิในการได้รับรางวัลการทำงาน ก่อนเลิกจ้าง ได้ประชุมชี้แจงรายละเอียดแล้วจ่ายค่าชดเชยครบถ้วนแล้ว แต่โจทก์กับพวกไม่ประสงค์ที่จะสมัครไป ทำงานกับผู้ซื้อกิจการใหม่ การซื้อกิจการเป็นไปตามทำนองคลองธรรมดังเช่นโรงงานอุตสาหกรรม ที่ประกอบขึ้นส่วนรถยนต์กระทำกันทั่วไป เป็นการเลิกจ้างที่มีเหตุสมควร

ศาลแรงงานภาค ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินธุรกิจของจำเลยที่ ๑ ยังอยู่ในสภาวะปกติไม่ได้ประสบปัญหาด้านภาวะเศรษฐกิจแต่อย่างใด จำเลยที่ ๑ ไม่มีเจตนาที่จะจัดหางาน ที่เหมาะสมในตำแหน่งอื่นให้โจทก์ทั้งห้าสิบหรือให้โอกาสในการทำงานในตำแหน่งอื่นๆ ตาม ความเหมาะสมที่พอจะจัดหาได้ให้ในแผนกอื่นที่ยังดำเนินธุรกิจอยู่ หรืออย่างน้อยก็ให้โอกาสโจทก์

กับพวกมีโอกาสเลือกและตัดสินใจว่าจะทำงานกับจำเลยที่ ๑ ต่อหรือไม่ การเลิกจ้างจึงเป็น การเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ จ่ายค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ให้โจทก์กับพวก เป็นเงินจำนวน ๑๕,๓๕๓,๙๓๕ บาท จ่ายค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมให้โจทก์ที่ ๔๒ จำนวน ๑,๓๓๑,๗๙๒ บาท และจ่ายค่าเสียหายจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์

ประเด็นเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษเห็นว่า เหตุที่จำเลยที่ ๑ เลิกจ้างโจทก์ทั้งห้าสิบเป็นเพราะขายกิจการในส่วนธุรกิจ Foundation Brake ทั้งหมด ให้แก่บริษัท A และตามข้อตกลงในการซื้อขายกิจการกำหนดให้จำเลยที่ ๑ จะต้องเลิกจ้าง พนักงานทั้งหมดรวมทั้งโจทก์ทั้ง ๕๐ คน ก่อนโอนกิจการให้แก่ผู้ซื้อกิจการใหม่ โดยจำเลยที่ ๑ มิได้ประสบปัญหาด้านภาวะเศรษฐกิจแต่อย่างใด ทั้งยังได้ความว่าประธานบริษัทประเทศญี่ปุ่น ได้เดินทางมาประชุมชี้แจงประกาศให้พนักงานทุกคนทราบถึงการขายกิจการด้วยตนเอง ดังนั้น ย่อมเห็นได้ชัดแจ้งว่ามูลเหตุแห่งการเลิกจ้างที่แท้จริงมาจากความต้องการของจำเลยที่ ๑ ที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาซื้อขายที่ทำไว้กับผู้ซื้อกิจการใหม่ตามนโยบายของบริษัทแม่ ในประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น อันเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของจำเลยที่ ๑ เองฝ่ายเดียว โดยมิได้ คำนึงถึงความเดือดร้อนของลูกจ้างที่จะต้องถูกเลิกจ้างจากการนี้ แม้จำเลยที่ ๑ จะทำความตกลง กับผู้ซื้อกิจการใหม่ให้รับพนักงานที่ถูกเลิกจ้างเข้าทำงานโดยไม่ต้องมีการทดลองงานและได้รับ สิทธิประโยชน์จากการนับอายุงานในบางประการ ก็เป็นเรื่องและผู้ซื้อกิจการใหม่จะรับไปดำเนินการ ภายหลังจากจำเลยที่ ๑ เลิกจ้างแล้ว จึงมิใช่ “การโอนสิทธิความเป็นนายจ้าง” อันจะมีผล ให้ผู้ซื้อกิจการใหม่ต้องผูกพันกับลูกจ้างโดยตรง กรณีเช่นนี้ไม่ว่าโจทก์จะยินยอมพร้อมใจสมัครไปทำงาน กับผู้ซื้อกิจการรายใหม่หรือไม่ ก็ไม่มีผลให้การถูกเลิกจ้างเปลี่ยนแปลง เพราะถึงอย่างไรจำเลยที่ ๑ ก็เลิกจ้างอยู่ดี เท่ากับเป็นการปิดโอกาสไม่ให้โจทก์ทั้ง ๕๐ คน เลือกที่จะทำงานกับจำเลยที่ ๑ ในแผนกอื่นที่ยังดำเนินกิจการอยู่ในตัว จึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่มีเหตุผลสมควร ถือเป็นการเลิกจ้าง ที่ไม่เป็นธรรม อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน